

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 27Co/4/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3515201283
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Bajzová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3515201283.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Bajzovej a členiek senátu JUDr. Aleny Záhumenskej a Mgr. Martiny Trnavskej v právnej veci žalobcu: M. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. XXX/XX, H. - R., proti žalovaným: 1/ L. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XX a 2/ M. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XX, právne zastúpených Advokátska kancelária B. Z., H. D., H. L., o vypratanie nehnuteľností, o odvolaní žalovaných 1/, 2/ proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 12. septembra 2019, č.k. 7C/83/2015-113, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žalobca má voči žalovaným 1/, 2/ **n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým, v záhlaví identifikovaným rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol tak, že žalovaní 1/, 2/ sú povinní vypratať nehnuteľnosti, a to rodinný dom súpisné číslo XX, postavený na parc. č. XXX/X, parcelu registra " C " č. XXX/X - záhrady o výmere 365 m², parcelu registra " C " č. XXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere 635 m², parcelu registra " C " č. XXXX/X - záhrady o výmere 1723 m² zapísané na liste vlastníctva č. XXXX, katastrálneho územia G., Obec Kálnica, vedeného Okresným úradom Nové Mesto nad Váhom, katastrálny odbor, a to do 60 dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobca má voči žalovaným nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobou podanou dňa 18.02.2015 domáhal, aby súd uložil žalovaným 1/, 2/ (pôvodne žaloba smerovala aj proti I. W., ktorá v priebehu sporu zomrela a ohľadne nej bolo konanie uznesením zo dňa 20.09.2016 č.k. 7C/83/2015-68 zastavené) povinnosti vypratať identifikované nehnuteľnosti, ktoré ako vlastník prenajal žalovaným nájomnou zmluvou na dobu určitú od 08.10.2014 do 31.01.2015. Pred uplynutím doby nájmu sa snažil telefonicky dohodnúť so žalovanými termín ich vystaňovania a odovzdania nehnuteľností, títo však nereagovali, preto ich na vypratanie vyzval listom zo dňa 02.02.2015. Žalovaní nehnuteľnosti nevypratali, z domu sa nevystaňovali. Súd žalobe vyhovel a rozkazom na plnenie zo dňa 22.10.2015 č.k. 7C/83/2015-28 vydaným podľa v tom čase platného procesného predpisu (§174b Občianskeho súdneho poriadku, ďalej len „O.s.p.“) uložil žalovaným povinnosť vypratať nehnuteľnosti. Žalovaní podali proti rozkazu na plnenie odpor, v dôsledku čoho došlo k zrušeniu rozkazu (§174 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku). Žalovaní žiadali žalobu zamietnuť a dôvodili tým, že žalobca nie je aktívne legitimovaný na podanie žaloby, pretože nie je vlastníkom týchto nehnuteľností, alt. navrhovali prerušiť konanie, pretože v súdnom spore vedenom pod sp. zn. 5C/15/2015 sa rieši otázka vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam. Uznesením zo dňa 20.09.2016 č.k. 7C/83/2015-68 súd konanie podľa § 164 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) prerušil do právoplatného rozhodnutia veci vedenej pod sp. zn. 5C/15/2015, dôvodiac, že sa vedie súdne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá má význam pre rozhodnutie v

predmetnej veci. Konanie vedené pod sp. zn. 5C/15/2015 bolo právoplatne skončené dňa 18.12.2018. Uznesením zo dňa 25.02.2018 č.k. 7C/83/2015-96 súd rozhodol o pokračovaní v prerušenom konaní. Na prejednanie veci súd nariadil podľa § 177 ods. 1 CSP za použitia prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 CSP pojednávanie. Žalovaní, ktorým bolo predvolanie na pojednávanie doručené dňa 09.08.2019, sa na pojednávanie nedostavili, svoju neúčast' neospravedlnili, preto súd vec prejednal v neprítomnosti žalovaných, nezistiac dôvody na odročenie pojednávania (§183 ods. 1 CSP).

3. Vykonaným dokazovaním súd prvej inštancie zistil, že žalobca je vedený ako vlastník nehnuteľností zapísaných na liste vlastníctva č. XXXX kat. územia G., a to rodinného domu súp.č. XX, postaveného na parc. č. XXX/X a pozemkov parcela registra " C " č. XXX/X - záhrady o výmere 365 m², parcela registra " C " č. XXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere 635 m², parcela registra " C " č. XXXX/X - záhrady o výmere 1723 m². Vlastnícke právo k nehnuteľnostiam nadobudol dobrovoľnou dražbou, a to osvedčením jej priebehu zo dňa 18.09.2014 č. N XXX/XXXX. Dňa 08.10.2014 uzatvoril žalobca ako prenajímateľ so žalovanými ako nájomcami, ale aj s teraz už nebohou I. W., nájomnú zmluvu, na základe ktorej im prenajal tieto nehnuteľnosti. Nájomná zmluva bola uzavretá na dobu určitú, od 08.10.2014 do 31.01.2015 a dohodnuté bolo nájomné vo výške 300,- eur mesačne. V notárskej zápisnici spísanej notárkou JUDr. W. V. dňa 14.10.2014 žalovaní vyhlásili, že sa z predmetných nehnuteľností najneskôr do 31.01.2015 vysťahujú, tieto vypracú a odovzdajú žalobcovi. Pretože tak neurobili, žalobca ich vyzval listom zo dňa 02.02.2015 na vypratanie a odovzdanie nehnuteľností, výzvy im boli doručené dňa 05.02.2015. Žalovaní nehnuteľnosti nevypratali. Na návrh žalovaných bolo súdne konanie prerušené z dôvodu, že sa v konaní vedenom pod sp. zn. 5C/15/2015 riešila otázka, ktorá mala význam pre rozhodnutie v predmetnej veci, teda riešila sa otázka vlastníckeho práva k týmto nehnuteľnostiam, ktoré súdne konanie začalo dňa 26.01.2015 na základe žaloby podanej S. W. proti M. N. (v tomto spore vystupuje ako žalobca), ktorou sa domáhal určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, vypratanie ktorých je predmetom tohto sporu. Žaloba bola rozsudkom zo dňa 14.02.2018 č.k. 5C/15/2015-246 v celom rozsahu zamietnutá, o odolaní žalobcu rozhodol Krajský súd v Trenčíne rozsudkom zo dňa 15.11.2018 č.k. 4Co/153/2018-283 tak, že rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil. Rozsudok tak nadobudol právoplatnosť dňa 18.12.2018. Predmetné nehnuteľnosti nadobudol do vlastníctva žalobca ako vydražiteľ na dražbe konanej dňa 18.09.2014, ktorému bol licitátorom udelený príklep. Priebeh tejto dražby bol v zmysle § 20 ods. 13 zák. č. 527/2002 Z.z riadne osvedčený notárskou zápisnicou N XXX/XXXX, NZ XXXXX/XXXX notárky R. G.. Dňom udelenia príklepu a uhradením ceny dosiahnutej vydražením nehnuteľností sa M. N. stal v zmysle § 27 ods. 1 zákona č. 527/2002 Z.z vlastníkom predmetných nehnuteľností. Žaloba na určenie neplatnosti dražby v zmysle § 21 ods. 2 zák. č. 527/2002 Z.z nebola podaná. Dižník sa v uvedenom spore domáhal proti vydražiteľovi a teda vlastníkovi nehnuteľností nadobudnutých dražbou určenia vlastníckeho práva k vydraženým nehnuteľnostiam. Jeho žaloba bola zamietnutá z toho dôvodu, že po márnom uplynutí zákonnej lehoty vyplývajúcej z ust. § 21 ods. 2 zák. č. 527/2002 Z.z. zaniká nielen právo domáhať sa určenia neplatnosti dražby, ale zásadne zaniká aj právo úspešne sa domáhať určenia vlastníckeho práva k vydraženej veci. Otázku platnosti resp. neplatnosti dobrovoľnej dražby nie je možné skúmať v inom konaní, než v konaní o určenie neplatnosti dražby.

4. Za aplikácie ust. § 676 ods. 1, 2, § 123, § 126 ods. 1, § 132 ods. 1 Obč. zákonníka, § 27 ods. 1 zák. č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách v platnom znení, posúdil súd prvej inštancie žalobu ako dôvodnú. Uzavrel, že medzi žalobcom ako vlastníkom nehnuteľností a teda prenajímateľom a žalovanými ako nájomcami bol nájomnou zmluvou založený záväzkový vzťah. Nájom nehnuteľností bol dohodnutý na určitú dobu, teda do 31.01.2015. Uplynutím tejto doby nájom nehnuteľností zanikol, nakoľko sa prenajímateľ, teda žalobca nedohodol so žalovanými inak (§ 676 ods. 1 Občianskeho zákonníka) a nedošlo ani k obnoveniu nájomnej zmluvy (§ 676 od. 2 Občianskeho zákonníka). Keďže žalovaní dobrovoľne po skončení nájmu nehnuteľnosti nevypratali, a to napriek výzve žalobcu, od 01.02.2015 ich užívajú bez právneho dôvodu. Bolo preukázané, že žalobca je vlastníkom týchto nehnuteľností, ktoré nadobudol vydražením v dobrovoľnej dražbe a v súlade s § 27 ods. 1 zák. č. 527/2002 Z.z. prešlo na neho vlastnícke právo k nim udelením príklepu. Predmetnou žalobou sa domáha ochrany svojho vlastníckeho práva. Z týchto dôvodov žalobe vyhovel s tým, že v súlade s § 232 ods. 3 veta druhá CSP určil dlhšiu lehotu na dobrovoľné splnenie povinnosti žalovanými, vzhľadom na ich povinnosť vypratať hnutelné veci z bytu, ale aj splnenie povinností nadväzujúcich na skončenie nájmu bytu (§682 Občianskeho zákonníka). Žalovaní nemajú nárok na bytovú náhradu. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 odsek 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalobca bol úspešný v spore v plnom rozsahu. Podľa § 262 odsek 2 CSP, o výške

náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

5. Rozsudok súdu prvej inštancie v zákonom stanovenej lehote odvolaním napadli žalovaní 1/, 2/ prostredníctvom svojho právneho zástupcu, navrhujúc odvolaciemu súdu zmenu napadnutého rozhodnutia tak, že žaloba bude zamietnutá, prípadne, že rozsudok súdu prvej inštancie bude zrušený a vec bude vrátená súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V odvolaní uvádzajú, že uplatňujú dôvody na odvolanie uvedené v ust. § 365 ods. 1 písm. b/, d/, g/ a h/ Civilného sporového poriadku (porušenie práva na spravodlivý proces v dôsledku nesprávneho procesného postupu súdu prvej inštancie, existenciu inej vady spôsobilej mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany, alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené a tiež, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia). Namietali, že súd prvej inštancie v merite veci rozhodol bez toho, aby na pojednávaní vykonal výsluch žalovaných ako sporových strán a bez toho, aby boli vykonané akékoľvek ďalšie prostriedky procesnej obrany. Nespochybujú, že na pojednávanie boli riadne predvolaní, že na toto sa nedostavili a svoju účasť neospravedlnili, podľa ich názoru však v danej veci mal súd využiť svoju právomoc v zmysle § 274 CSP a rozhodnúť tzv. rozsudkom pre zmeškanie. Tým, že súd prvej inštancie napriek neprítomnosti žalovaných na pojednávaní umožnil žalobcovi realizovať prostriedky procesného útoku, predovšetkým jeho výsluch, vytvoril situáciu, ktorou žalobcu neprímerane zvýhodnil, keď pristúpil k posudzovaniu a zhodnoteniu vykonaných prostriedkov procesného útoku a nastala situácia, kedy nemohol objektívne posúdiť existujúci skutkový stav, keďže nebol konfrontovaný s názorom žalovaných. Súd prvej inštancie mal podľa ich názoru zvoliť zdržanlivejší prístup a nariadiť ešte jedno pojednávanie za účelom výsluchu žalovaných, resp. vykonania iných prostriedkov procesnej obrany aj na úkor hospodárnosti, keďže v posudzovanej veci išlo o ústavne chránenú a garantovanú hodnotu, a to nedotknuteľnosť obydlia. Vyššie uvedeným postupom podľa ich názoru vo vzťahu k nim došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces za súčasnej existencie, že zistený skutkový stav neobstojí pre prípustnosť ďalších prostriedkov procesnej obrany, ktoré neboli zo strany žalovaných uplatnené, a to minimálne v rozsahu ich výsluchu. Za tejto situácie nemohol súd prvej inštancie objektívne správne posúdiť skutkový stav, v dôsledku čoho došlo k zlyhaniu správnosti v procese právneho posúdenia veci. Podľa ich názoru súd prvej inštancie nemal právomoc posudzovať otázku existencie, resp. ukončenia nájmu napriek tomu, že táto sa stala podkladom pre jeho meritórne rozhodnutie. V rámci iných vád konania namietajú, že vo veci bolo rozhodnuté predčasne, a to s ohľadom tiež na stále prebiehajúce súdne konania, menovite na Okresnom súde Nové Mesto nad Váhom pod sp.zn. 5C/38/2018, o zaplatenie 20.000,- eur s príslušenstvom, vedeného voči nim zo strany totožného žalobcu, ktorá podľa ich názoru s týmto konaním súvisí. Podľa ich názoru v dôsledku toho, že uvedené konanie nie je ukončené, rozhodnutím v tejto veci by mohol nastať stav právnej neistoty.

6. Žalobca vo svojom písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu navrhoval rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť. Uviedol, že sa pridrižava doterajších vyjadrení, žalovaní v odvolaní neuvádzajú nič nové, spôsobilé k zmene napadnutého rozhodnutia. S ich odvolaním, ako ani dôvodmi nesúhlasí, z ich strany ide len o účelové natiahnutie času, žiadne iné konania nemajú vplyv na rozhodnutie v posudzovanej veci. Konanie žalovaných je zjavne účelové, v snahe znemožniť žalobcovi ako vlastníkovi domôcť sa svojich práv riadne užívať predmetnú nehnuteľnosť.

7. Žalovaní 1/, 2/ nevyužili svoje právo písomnej reakcie na vyjadrenie žalobcu.

8. Od 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ktorým bol zrušený zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „OSP“) v znení neskorších predpisov.

9. Podľa § 470 ods. 1 CSP ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom jeho účinnosti.

10. Podľa § 470 ods. 2 CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentrácie konania, ak by boli v neprospech strany.

11. V posudzovanej veci konanie bolo začaté ešte za účinnosti predchádzajúceho procesného kódexu (OSP), vo veci bolo rozhodnuté a odvolanie bolo podané už za účinnosti terajšieho procesného kódexu (CSP).

12. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, po zistení, že odvolanie podala v zákonnej lehote strana v spore, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané podľa § 359 CSP, že spĺňa popri všeobecných náležitostiach v rozsahu § 127 ods. 1 CSP aj náležitosti podľa § 363 CSP s uvedením dôvodov odvolania vo veci samej, vykonal preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia a jemu predchádzajúceho konania.

13. Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu podaného odvolania podľa § 379 a § 380 ods. 1, 2 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť. Odvolací súd rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP (a contrario), keďže v danej veci nebolo potrebné zopakovať, alebo doplniť dokazovanie a nariadenie pojednávania nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem.

14. Súd prvej inštancie podanej žalobe ako dôvodnej vyhovel, keď posúdil, že nájom nehnuteľností dohodnutý medzi stranami nájomnou zmluvou na dobu určitú zanikol a to dňom 31.1.2015, k obnoveniu nájomnej zmluvy nedošlo, žalovaní dotknutí nehnuteľnosťami užívajú od tej doby bez právneho dôvodu, tieto dobrovoľne napriek výzve žalobcu nevypratáli, z ktorého dôvodu sa žalobca ako ich vlastník opodstatnene domáhal ochrany svojho vlastníckeho práva prostredníctvom podanej žaloby.

15. Žalovaní uvádzajú v odvolaní, že podľa ich názoru došlo k naplneniu odvolacích dôvodov spočívajúcich v porušení práva na spravodlivý proces v dôsledku nesprávneho procesného postupu súdu prvej inštancie, v existencii inej vady spôsobilej mať za následok nesprávnosť rozhodnutia, v nedostatočne zistenom skutkovom stave pre existenciu ďalších prostriedkov procesnej obrany, ktoré doposiaľ neboli použité, v nesprávnom právnom posúdení veci na podklade nesprávnych skutkových záverov (dôvody na odvolanie uvedené v ust. § 365 ods. 1 písm. b/, d/, g/ a h/ a f/ CSP).

16. Preskúmaním odvolateľmi produkovaných skutočností vo svetle vyššie uvedených uplatnených odvolacích dôvodov, odvolací súd dospel k záveru, že k ich naplneniu z hľadiska žalovanými uplatnených námietok nedošlo. Odvolacie námietky sa v ich ťažiskovej časti už len z dôvodu ich vzájomnej protirečivosti diskvalifikujú z možnosti ovplyvniť vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia, či správnosť konania, ktoré vydaniu rozhodnutia predchádzalo.

17. Odvolací súd predovšetkým za aplikácie ust. § 380 ods. 2 CSP z úradnej povinnosti posudzoval, či konanie pred súdom prvej inštancie nie je zaťažené vadou/vadami, ktorá/ktoré sa týka/týkajú procesných podmienok, existenciu ktorej vady nezistil, a odvolatelia ju tiež ani netvrdili.

18. V ďalšom sa zaoberal odvolateľmi tvrdeným porušením ich práva na spravodlivý proces (odvolací dôvod uvedený v ust. § 365 ods. 1 písm. b/ CSP), naplnenie ktorého vzhľadali v tom, že súd prvej inštancie rozhodol bez toho, aby na pojednávaní vykonal výsluch žalovaných ako strany sporu a bez toho, aby boli vykonané akékoľvek ďalšie prostriedky procesnej obrany. Nespochybnujú, že na pojednávanie boli riadne predvolaní a že na toto sa nedostavili a svoju účasť neospravedlnili, podľa ich názoru však v danej veci mal súd v zmysle § 274 CSP rozhodnúť tzv. rozsudkom pre zmeškanie, pretože takto napriek neprítomnosti žalovaných na pojednávaní umožnil žalobcovi realizovať prostriedky procesného útoku, predovšetkým jeho výsluch, čím vytvoril situáciu, ktorou žalobcu neprímerane zvýhodnil. Súd prvej inštancie mal podľa ich názoru nariadiť ešte jedno pojednávanie za účelom výsluchu žalovaných.

19. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle uvedeného odvolacieho dôvodu treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré (porušenie) tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v

konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti).

20. Preskúmaním námietok odvolateľov vzťahujúcich sa k vyššie identifikovanému odvolaciemu dôvodu vo svetle uvedených východísk, odvolací súd dospel k záveru, že z hľadiska nich nedošlo vo vzťahu k žalovaným k porušeniu ich procesných oprávnení.

21. Pokiaľ žalovaní namietajú, že vzhľadom na ich neprítomnosť na pojednávaní mal súd prvej inštancie rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie podľa ust. § 274 CSP, tak zrejme ich pozornosti uniklo, že v zmysle uvedeného ustanovenia ide o kontumačný rozsudok vydaný na pojednávaní (samozrejme za kumulatívneho splnenia zákonných podmienok normovaných hypotézou uvedeného ustanovenia) nie v prospech, ale v neprospech žalovaných, ako výsledok nerešpektovania ich povinností uložených im súdom, čomu zodpovedá aj skrátaná forma tohto rozhodnutia obsahujúca len stručnú identifikáciu procesného nároku a právny dôvod vydania takéhoto rozsudku (§ 275 CSP), pričom jeho vydanie jednak vyžaduje procesnú aktivitu žalobcu a z jeho povahy tiež vyplýva, že nevyužitie možnosti jeho vydania rozhodne nemôže ísť na ľarchu porušenia procesných práv žalovaných, keďže súd potom a to procesne na ich prospech, rozhoduje nie týmto skrátaným typom rozhodnutia, ale nevyužitie postupu podľa § 275 CSP (samozrejme ak by boli splnené zákonné predpoklady, čo za týchto okolností nebol dôvod skúmať), by bolo spôsobilé byť výlučne na ľarchu žalobcu, ktorý však nevydanie kontumačného rozsudku v neprospech žalovaných nenamietajú.

22. Paradoxne súbežne a v kolízii s dožadovaním sa vydania kontumačného rozsudku vo svoj neprospech, kontraproduktívne odvolatelia namietali, že súd prvej inštancie mal vo veci vykonať ešte jedno pojednávanie, aby im tak umožnil uplatniť prostriedky procesného útoku, menovite vykonať ich výsluch. Ani v tomto smere nemožno posúdiť ich námietky ako dôvodné. Z obsahu spisového materiálu v posudzovanej veci totiž vyplýva, že vo veci bolo nariadených v priebehu konania pred súdom prvej inštancie niekoľko pojednávaní, predvolania na ktoré boli obom stranám (teda aj žalovaným) doručené za dodržania zákonnej lehoty na prípravu pojednávania (§ 178 ods. 2 CSP), súbežne s ktorými predvolaniami im boli (a to opakovane tak za účinnosti predchádzajúceho procesného kódexu - OSP, ako aj za účinnosti terajšieho procesného predpisu - CSP) doručované tiež obsiahle poučenia pre účastníkov konania v rámci ktorých títo boli o.i. poučení tiež o tom, že navrhovanie dôkazov stranami sporu je časovo ohraničené sudcovskou a zákonnou koncentráciou konania, že produkovať dôkazy môžu najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej s tým, že na dôkazy a skutočnosti predložené a označené neskôr súd neprihliada a tieto môžu byť predmetom odvolacieho prieskumu len za podmienok uvedených v § 366 CSP (predtým § 205a OSP), tiež boli poučení o tom, že pojednávanie možno odročiť len z dôležitých dôvodov, aké náležitosti má návrh na odročenie pojednávania obsahovať (dôvod, pre ktorý sa navrhuje odročenie, deň, kedy sa účastník o dôvode dozvedel a uvedenie kontaktu, na ktorý súd oznámi ako jeho dôvod posúdiť), aké sú následky ich prípadnej nečinnosti v tomto smere a ďalšie. Na prvé pojednávanie nariadené na deň 21.06.2016 sa žalovaní nedostavili, žalovaný 2/ svoju neúčast' ospravedlnil z dôvodu, že cestuje v tento deň mimo územie SR, ktorú skutočnosť však žiadnym spôsobom nepreukázal. Súd prvej inštancie nariadil ďalšie pojednávanie vo veci na deň 25.04.2019, z účasti na ktorom sa obaja žalovaní ospravedlnili tvrdiac, že majú zdravotné problémy, nepreukázali však, že tieto ich diskvalifikujú z účasti na pojednávaní. Následne súd prvej inštancie nariadil vo veci pojednávanie na deň 12.09.2019 (v medziobdobí bolo konanie prerušené pre prebiehajúce konanie pod sp. zn. 5C 15/2015 v ktorom sa riešila otázka majúca zásadný význam pre rozhodnutie v tejto veci) s tým, že žalovaní 1/, 2/ boli predvolaní s upozornením, že ak sa nedostavia, súd rozhodne v ich neprítomnosti. Z obsahu spisového materiálu (prípojených doručeníek) vyplýva, že aj v tomto prípade žalovaní 1/, 2/ predvolanie na pojednávanie riadne prevzali, a to obaja dňa 09.08.2019 (teda so zachovaním zákonnej lehoty na prípravu pojednávania podľa § 178 ods. 2 CSP), títo sa však na pojednávanie nedostavili a svoju neúčast' na pojednávaní žiadnym spôsobom ani neospravedlnili, čo nespochybňujú ani v odvolacom konaní, naopak, plne uznávajú svoju nečinnosť v tomto smere. Súd prvej inštancie, ako vyplýva z obsahu zápisnice o pojednávaní zo dňa 12.09.2019, pred otvorením pojednávania konštatoval, že sa nedostavili žalovaní, svoju neúčast' neospravedlnili, pričom doručenie predvolania majú vykázané, z ktorého dôvodu pojednával a v konečnom dôsledku tiež rozhodol v neprítomnosti žalovaných. Súd po vyhlásení dokazovania za skončené, keďže neboli produkované žiadne návrhy na doplnenie dokazovania, vo veci samej tiež rozhodol a uvedeného dňa vo veci tiež verejne vyhlásil rozsudok. Vyššie uvedenému procesnému postupu súdu nemožno z hľadiska jeho správnosti nič vytknúť. Nebol to totiž súd, ale samotní odvolatelia, ktorí sa svojou nečinnosťou

pripravili o možnosť realizovať svoje procesné oprávnenia, na čo im súdom prvej inštancie bol vytvorený dostatočný priestor vrátane možnosti uskutočnenia ich výsluchu ako nimi navrhovaného prostriedku procesnej obrany, predpokladom realizácie ktorého nepochybne bola účasť žalovaných na pojednávaní, vykonanie ktorého svojou opakovanou neúčastou na pojednávaní znemožnili a niet žiadneho zákonného udržateľného dôvodu, pre ktorý by ich nečinnosť mala ísť na ťarchu správnosti procesného postupu súdu, či samotného žalobcu v podobe akceptovania zjavnej snahy žalovaných o oddialenie rozhodnutia vo veci samej, pri absencii produkovania z ich strany akýchkoľvek ďalších prostriedkov procesnej obrany.

23. V rámci odvolacieho dôvodu uvedeného v ust. § 365 ods. 1 písm. d/ CSP (iná vada majúca za následok nesprávnosť rozhodnutia) žalovaní namietajú, že bolo rozhodnuté predčasne, keďže medzi účastníkmi ako uvádzajú, prebieha ešte iný súdny spor pod sp. zn. 5C 38/2018 o zaplatenie sumy 20.000,- eur, ktorý podľa ich tvrdenia má s posudzovanou vecou súvisieť, avšak jednak žiadnym spôsobom nekonkretizujú akým spôsobom (teda aký je skutkový a právny základ nároku v uvedenom konaní uplatneného) a jednak ide o skutkové tvrdenie, ktoré nebolo pred súdom prvej inštancie produkované, nehovoriac o jeho preukázaní, takže ako novota je diskvalifikované z odvolacieho prieskumu, keďže odvolatelia nielenže nepreukázali, ale ani netvrdili splnenie zákonných podmienok z hľadiska ust. § 366 CSP pre jeho odlišné posúdenie. Odvolací súd nad rámec toho poznamenáva, že navyiac zjavne keďže ide o konanie začaté v roku 2018, v čase rozhodovania súdu prvej inštancie už o jeho existencii žalovaní vedomosť mali, takže ním mohli v rámci zákonnej koncentrácie konania argumentovať (pokiaľ mali za to, že jeho predmet s danou vecou súvisí), ktorým spôsobom však zjavne nepostupovali.

24. Postupom súdu prvej inštancie tak z hľadiska vyššie uvedených námietok nedošlo k takému nesprávnemu procesnému postupu, ktorý by znemožnil odvolateľom uskutočňovať im patriace procesné práva v takej miere, že by došlo k porušeniu ich práva na spravodlivý proces a neboli zistené ani také nedostatky, ktoré by boli spôsobilé k záveru o existencii tzv. inej vady konania, následkom ktorej by rozhodnutie vo veci bolo nesprávnym (dôvod na odvolanie uvedený v ust. § 365 ods. 1 písm. d/ CSP).

25. V ďalšom odvolací súd podrobil napadnuté rozhodnutie vecnému prieskumu z hľadiska žalovanými uplatnených odvolacích dôvodov uvedených v ust. § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP (nesprávne skutkové a právne závery).

26. Nesprávny skutkový záver je spôsobilým odvolacím dôvodom vtedy, keď súd prvej inštancie nepostupuje pri hodnotení dôkazov podľa § 191 CSP. Dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Pri hodnotení dôkazov v súdnom konaní platí zásada voľného hodnotenia dôkazov sudcom z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie. Nesprávne hodnotenie dôkazov by bolo možné vytknúť súdu prvej inštancie len v prípade, ak by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov, alebo prednesov strán nevyplývali, ani inak nevyšli v konaní najavo, prípadne, že by si nepovšimol rozhodné skutočnosti, ktoré neboli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli v konaní najavo, prípadne preto, že v hodnotení dôkazov, či poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov strán, alebo vyšli najavo inak z hľadiska ich závažnosti, zákonnosti, pravdivosti alebo vierohodnosti, je logický rozpor.

27. Nesprávne právne posúdenie veci je spôsobilým odvolacím dôvodom vtedy, keď súd pochybí pri aplikácii práva na zistený skutkový stav, teda prípad, kedy bol skutkový stav posúdený podľa iného právneho predpisu, než ktorý správne mal byť použitý, alebo ak síce bol aplikovaný správne určený právny predpis, ale súd ho nesprávne interpretoval (nesprávne vyložil podmienky všeobecne vyjadrené v hypotéze právnej normy a v dôsledku toho nesprávne aplikoval vlastné pravidlo, stanovené dispozíciou právnej normy).

28. Vyššie uvedené odvolacie námietky žalovaných, vyhodnotil odvolací súd ako neopodstatnené, bez opory v zistenom a ustálenom skutkovom stave a v následnom právnom posúdení veci súdom prvej inštancie. Preskúmaním obsahu spisu odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie dostatočným spôsobom, dostatočne sa zaoberal tvrdeniami a dôkazmi strán v spore, dôkazy vyhodnotil v súlade so zásadami podľa § 191 CSP a zo zisteného skutkového stavu vyvodil správny právny záver, keď posúdil, že nájom nehnuteľností dohodnutý medzi stranami nájomnou zmluvou na dobu

určitú zanikol a keďže sa zmluvné strany inak nedohodli (§ 676 ods. 1 OZ) a k obnoveniu nájomnej zmluvy nedošlo (§ 676 ods. 2 OZ), žalovaní tak dotknuté nehnuteľnosti od doby skončenia nájmu užívajú bez právneho dôvodu, pričom vzhľadom na to, že tieto dobrovoľne napriek výzve žalobcu nevypratali, žalobca ako ich vlastníci sa opodstatnene domáha ochrany svojho vlastníckeho práva prostredníctvom podanej žaloby o vypratanie, ktorej v plnom rozsahu na základe vyššie uvedeného dôvodne súd prvej inštancie vyhovel. Samotní odvolatelia v konkrétnostiach v odvolacom konaní netvrdili žiadne skutočnosti, spôsobilé k spochybneniu správnosti skutkových a právnych záverov, na ktorých súd prvej inštancie svoje rozhodnutie založil. Tvrdili len a to plne nedôvodne, že súd prvej inštancie nebol oprávnený posudzovať otázku skončenia nájmu, záver o ktorej bol však základným predpokladom pre zistenie, či je tu existencia právneho dôvodu užívania nehnuteľnosti žalovanými a posúdenie ktorej, ako otázky predbežnej, bolo plne v kompetencii konajúceho súdu. Správne tiež v konečnom dôsledku vzhľadom na plný úspech žalobcu v spore, konštatoval súd prvej inštancie vznik nároku na strane žalobcu na náhradu trov konania (§ 255 ods. 1 CSP), ktorý mu v plnom rozsahu voči žalovaným aj priznal. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie tiež dostatočne odôvodnil v súlade s požiadavkami uvedenými v ust. § 220 ods. 2 CSP. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku, konštatuje správnosť jeho dôvodov a v podrobnostiach na tieto poukazuje (§ 387 ods. 2 CSP), aby nadbytočne neopakoval všetky pre strany známe fakty spolu so správnou citáciou právnych predpisov.

29. Pokiaľ v konečnom dôsledku odvolatelia uvádzajú, že uplatňujú tiež dôvod na odvolanie uvedený v ust. § 365 ods. 1 písm. e/ CSP (existenciu ďalších prostriedkov procesnej obrany, ktoré doposiaľ neboli použité) ani tento nebol spôsobilý priviesť v prospech nich priaznivejšie rozhodnutie. Vyššie uvedený odvolací dôvod svojou podstatou predstavuje námietku nedostatočnosti doteraz zisteného skutkového stavu z dôvodu prípustnosti jeho ďalšieho dotvárania novotami. Jeho prípustnosť je teda potrebné vnímať v spojitosti s ust. § 366 písm. d/ CSP z ktorého vyplýva, že novoty možno použiť len vtedy, ak ich v konaní pred súdom prvej inštancie nemohol odvolateľ použiť bez svojej viny, pričom elementárnym predpokladom toho, aby ich bolo možné vo svetle vyššie uvedených predpokladov posudzovať je ich produkovanie v odvolacom konaní s preukázaním naplnenia zákonných predpokladov pre ich prípustnosť. Odvolatelia však v konkrétnostiach také skutočnosti a dôkazy, ktoré by boli už len spôsobilé k záveru, že ich možno pokladať za novoty neprodukovali. Vykonanie dôkazu ich výsluchom za novotu nemožno považovať, keďže vykonanie tohto dôkazu navrhovali už v prvoinštančnom konaní, vo výsledku jeho vykonanie svojou vlastnou nečinnosťou však zmarili.

30. Odvolacie námietky žalovaných tak nebolo možné vyhodnotiť inak, ako v celom rozsahu nedôvodné.

31. Z vyššie uvedených dôvodov, keďže dospel odvolací súd k záveru, že súd prvej inštancie postupoval pri posúdení žalobou uplatneného nároku správne, jeho rozhodnutie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil. Žalovaní v odvolaní proti rozsudku súdu prvej inštancie neuviedli žiadne rozhodujúce skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé k zmene, či k zrušeniu napadnutého rozhodnutia.

32. Odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobca vzhľadom k plnému úspechu v odvolacom konaní, má nárok voči žalovaným na ich náhradu v rozsahu 100%.

33. O výške náhrady trov konania žalobcu rozhodne súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 2 CSP samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

34. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde,

ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).